

- економ. наук: 08.00.13 / Бовт Виктор Викторович. – М., 2005. – 24 с.
- Десненко С.И. Личностно ориентированные технологии как основа методической подготовки будущих учителей физики к развитию личности учащихся при обучении физике в школе / С.И. Десненко // Учёные записки ЗабГПУ им. Н.Г. Чернышевского. Серия «Профессиональное образование, теория и методика обучения». – 2011. – №6 (41). – С. 12-17.
 - Егорова Е.В. Метод кейс-стади в обучении стратегическому менеджменту в высшей школе : автореф дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Егорова Елена Владимировна. – М., 2008. – 21с.
 - Ильязова М.Д. Формирование инвариантов профессиональной компетентности студента: ситуационно-контекстный подход : автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.08. / Ильязова Марьям Даниловна. – М., 2010. – 40 с.
 - Красикова Е.Н. Кейс-метод в структуре и содержании методической компетенции лингвиста-преподавателя : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Красикова Екатерина Николаевна. – Ставрополь, 2009. – 24 с.
 - Крысанова О.А. Инновационные аспекты научно-методической деятельности учителя физики : монография / О.А. Крысанова – Самара : Изд-во «Самарский университет», 2010. – 172 с.
 - Наука и образование [Электронный ресурс] // Интерактивные методы обучения как средство формирования ключевых компетенций [2011]. – Режим доступа: URL: <http://technomag.edu.ru/doc/172651.html> (дата обращения 22.03.2012).
 - Проектирование в образовательном процессе вуза: гуманитарные технологии / под. ред. Н.Ф. Радионой. – СПб.: Книжный дом, 2008. – С. 150-186.
 - Сериков В.В. Образование и личность. Теория и практика проектирования педагогических систем / В.В. Сериков. – М.: Логос, 1999. – 272 с.
 - Ситуационный анализ, или Анатомия Кейс-метода / под. ред. д-ра социолог. наук, проф. Сурмина Ю.П. – К.: Центр инновации и развития, 2002. – 286 с.
 - Смолянинова О.Г. Дидактические возможности кейс-стади в обучении студентов [электронный ресурс] / О. Г. Смолянинова; Институт педагогики, психологии и социологии СФУ (сайт) [2012] URL. – Режим доступа: <http://ipps.institute.sfu-kras.ru/node/390> (дата обращения 16.01.2012).
 - Федеральный государственный образовательный стандарт высшего профессионального образования по направлению «Педагогическое образование» / Министерство образования Науки и РФ 2012 URL. – Режим доступа: http://www.edu.ru/db-mon/mo/Data/d_11/prm1975-2.pdf (дата обращения 16.01.2012).
 - Хуторской А.В. Современная дидактика : учеб. для вузов / А.В. Хуторской. – СПб.: Питер, 2001. – 544 с.

Работа выполнена в рамках Государственного задания вузу Минобрнауки РФ, №6.3666.2011

It describes particularities of realization of methodical training of Physics Teacher on base of situational-contextual approach. Processing base of this training is active and interactive forms of teaching lessons, methods of active training. The conclusion is that realization of the case-study method promotes developing competency of students and its components at the lessons within the framework of normative course "Methods of teaching and education (on subject of Physics training)".

Key words: situational-contextual approach, case-study method, methodical training of Physics Teacher.

Отримано: 12.06.2012

УДК 373.5.16:53

О. І. Іваницький

Запорізький національний університет

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ФІЗИКИ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА

У статті розглянуті шляхи формування інформаційної культури майбутнього вчителя фізики засобами інформаційно-комунікаційного середовища на основі створення трьохкомпонентної системи мережових інформаційно-комунікаційних комплексів.

Ключові слова: вчитель фізики, інформаційна культура, інформаційно-освітнє середовище.

Постановка проблеми. Інтенсивний розвиток на теренах нашої держави глобального інформаційного простору та його складових зумовив необхідність суттєвої модернізації формату професійної діяльності вчителів фізики. Ключовими особливостями цього нового формату є володіння вчителем фізики алгоритмами пошуку й переробки різних видів інформації та її подання у вигляді навчального продукту з фізики, уміння орієнтуватися у множині сучасних навчальних комп'ютерних програм з фізики та доцільно застосовувати у навчальному процесі, самостійно застосовувати інформаційно-освітні технології у навчальному процесі з фізики, створювати і розвивати інформаційне середовище та використовувати його для навчання учнів фізики. Усе це входить в систему метазнань і метаумінь вчителя фізики, що утворюють один з найважливіших компонентів культури сучасної людини і суспільства – інформаційної культури. Проте на шляху формування інформаційної культури майбутнього вчителя фізики стоять суперечності між вимогами сучасного освітнього процесу щодо створення інформаційного середовища у кожному вищому навчальному закладі та відсутністю у значній кількості викладачів досвіду і необхідних навичок використання такого середовища у навчальному процесі, між вимогою професійної діяльності вчителів фізики щодо постійного розширення та оновлення навичок використання інформаційних систем для ефективного навчання учнів фізики та неорганізованим характером оволодіння студентами навичками використання цих систем у вищій освіті. Ці суперечності породжують проблему формування інформаційної культури майбутніх учителів фізики в умовах спеціально створеного інформаційно-освітнього середовища.

Аналіз останніх досліджень з вирішення загальної проблеми та виділення невирішених питань. Підґрунтя для подолання названих суперечностей і недоліків закладено в наукових працях, присвячених розкриттю сутності феномену інформаційної культури з позицій філософії (Н. Джинчарадзе), педагогіки (С. Антонова, Н. Волкова, Н. Гендіна, М. Жалдак, Т. Коваль, Н. Морзе, Ю. Первін, С. Сисоева, В.Федоров, В. Харченко), соціології (В. Коган, В. Уханов). Аналіз наявних наукових праць дозволив виокремити інформаційну культуру як складову частину базисної культури особистості, яка дозволяє ефективно брати участь у всіх видах роботи з інформацією: її отриманні, накопиченні, кодуванні і переробці, а також у створенні на цій основі якісно нової інформації, її передачі та практичному використанні.

Шляхи педагогічного формування інформаційної культури у різноманітних суб'єктах навчання започатковано в наукових працях, присвячених формуванню інформаційної культури учнів загальноосвітніх навчальних закладів (О. Гончарова, І. Ветрова, А. Вітухновська, С. Малярчук, О. Ракітіна, А. Ясінський та ін.), проблемам формування окремих компонентів інформаційної культури майбутніх учителів (В. Гриценко, Л. Коношевський, І. Пустиннікова, А. Столяровська, С. Сисоева та ін.), зокрема, майбутніх вчителів фізики (П. Атаманчук, Т. Гордієнко, В. Заболотний, В. Сергієнко, В. Шарко та ін.).

Не применшуючи значущість наукового внеску названих авторів, відзначимо, що в цих дослідженнях не знайшли належного висвітлення питання формування інформаційної культури майбутніх учителів фізики в умовах

спеціально створеного інформаційно-освітнього середовища. Тому **метою** цієї статті є висвітлення шляхів формування інформаційної культури майбутнього вчителя фізики засобами інформаційно-комунікаційного середовища.

Виклад основного матеріалу. Ефективність формування інформаційної культури майбутнього вчителя фізики багато в чому визначається тим навчальним середовищем, у якому протікає його навчально-пізнавальна діяльність. Насамперед, це середовище повинно містити всі елементи інформаційного середовища. В українській Вікіпедії поняття інформаційне середовище (Information environment) визначається як сукупність технічних і програмних засобів зберігання, обробки і передачі інформації, а також політичні, економічні і культурні умови реалізації процесів інформатизації [3]. Інформаційно-освітнє середовище вищого навчального закладу є найближчим зовнішнім стосовно до майбутнього вчителя фізики оточенням, сукупністю умов, в яких безпосередньо протікає його навчально-пізнавальна діяльність, формуються його особистісні якості [1]. Тому під інформаційно-освітнім середовищем професійної підготовки майбутнього вчителя фізики ми розуміємо інформаційно-педагогічну систему, що об'єднує в собі інформаційні освітні ресурси, комп'ютерні засоби навчання, засоби управління освітнім процесом, педагогічні прийоми, методи і технології, спрямовані на професійну підготовку вчителя фізики, який має необхідний рівень професійних знань і компетенцій. Як синонім поняття «інформаційно-освітнє середовище» ми використовуємо поняття «інформаційно-комунікаційне середовище», підкреслюючи цією назвою інтерактивний характер навчальної взаємодії майбутніх учителів фізики в умовах цього середовища. Процес навчання в такому середовищі безпосередньо спирається як на традиційне дидактичне і технічне забезпечення, так і на спеціальні форми організації навчального процесу, у якому традиційні форми навчання набувають нових якостей і змісту [2; 4].

Інформаційно-комунікаційне середовище містить:

- технічне забезпечення (наявність достатньої кількості персональних комп'ютерів, принтерів, сканерів, проектора, інтерактивної дошки, локальної мережі, доступу до ресурсів мережі Інтернет і можливість їх використання в навчальній і позанавчальній час);
- програмне забезпечення (наявність програмних продуктів, необхідних для ефективного застосування вчителем інформаційно-комунікаційних технологій навчання фізики);
- специфіку організації праці студентів з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, що сприяє формуванню техніки індивідуальної педагогічної діяльності майбутнього вчителя фізики;
- навчально-методичне забезпечення у вигляді електронних комплексів навчально-методичних матеріалів професійно-орієнтованих дисциплін, зокрема НМКД з «Теорії і методики навчання фізики», та інтерактивних навчальних курсів.

Наше дослідження ґрунтується на ідеї створення трьохкомпонентної системи мережевих інформаційно-комунікаційних комплексів, які забезпечують створення інформаційно-комунікаційного середовища та взаємно доповнюють один одного: 1. Електронний банк навчально-методичних комплексів дисциплін 2. Використання сторінки викладача в соціальних мережах; 3. Інтернет-платформа на сайті фізичного факультету.

Розглянемо кожну з названих систем більш детально, акцентуючи на її можливостях для формування інформаційної культури майбутнього вчителя фізики.

1. **Електронний банк навчально-методичних комплексів дисциплін (НМКД).** Деякі вищі навчальні заклади України і серед них Запорізький національний університет, на своїх сайтах розмістили навчально-методичні комплекси вивчення навчальних дисциплін, доступ до яких можливий лише у внутрішній мережі вищого навчального закладу. Подання таких матеріалів є суттєвим кроком до створення сучасного інформаційно-освітнього середовища і сприяє формуванню інформаційної культури майбутніх учителів фізики.

Перший із названих компонентів міститься на сайті університету у вигляді електронного банку навчально-методичних комплексів дисциплін «Педагогіка», «Теорія і методика навчання фізики» та «Методика викладання фізики у вищій школі», «Інноваційні технології навчання фізики».

Розглянемо структуру цих матеріалів на прикладі навчально-методичних комплексів напрямку підготовки «Фізика» (рис. 1).

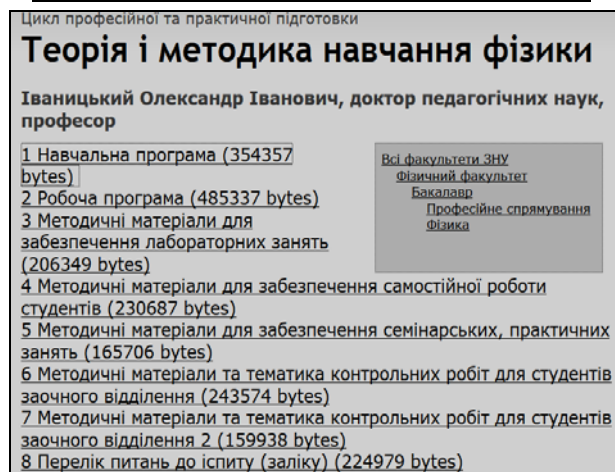
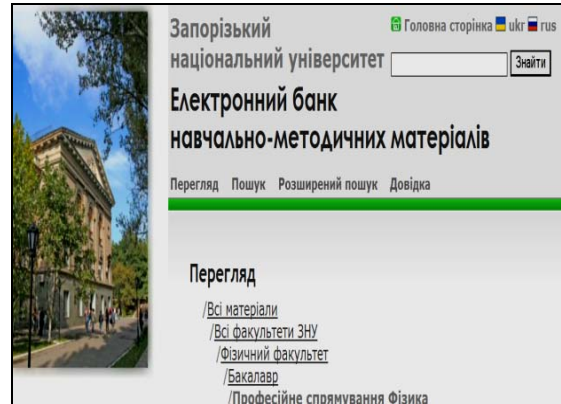

Рис. 1. Структура НМКД «Теорія і методика навчання фізики», поданою на сайті Запорізького національного університету

Суттєвим доповненням до перелічених матеріалів є інтерактивні курси дисциплін, до складу яких входять: 1) презентація для сайту; 2) презентація для лекції; 3) комп'ютерні фізичні моделі; 4) тексти навчальних матеріалів; 5) тестові завдання; 6) відеолекції викладача; 7) відеодемонстрації з фізики та ін.

Презентація для сайту становить собою фактично рекламне подання дисципліни, покликане викликати інтерес студентів до вивчення курсу та забезпечити належну мотивацію їх навчальної діяльності у процесі вивчення цієї дисципліни.

На наш погляд, основним недоліком такого подання НМКД є його доступність для студентів лише в мережі Запорізького національного університету. Цей недолік можна подолати, створивши сторінку викладача в одній із соціальних мереж.

2. **Використання сторінки викладача в соціальних мережах**

Другий компонент пов'язаний з використанням соціальних мереж, що передбачає створення і застосування в таких мережах професійної сторінки викладача для колег, студентів, випускників та абітурієнтів. Адже соціологічні опитування показують, що телекомунікаційне спілкування студентів між собою забирає в них багато потенційно корисного часу. Таке захоплення можна спрямувати в правильне русло. Як показало наше дослідження, з психологічної точки зору досить ефективним засобом мотивованого мультимедійного навчання є створення і використання викладачем своєї професійної сторінки в одній із соціальних мереж.

Професійна сторінка для колег, студентів, випускників та абітурієнтів може містити: он-лайн опитування серед студентів та викладачів; посилання в мережі на цікаві дослідження і фізичні досліди; конкурси, конференції, олімпіадні завдання; лекції; тексти підручників з фізики та методики навчання фізики; методичні вказівки до проведення семінарських і лабораторних занять з теорії і методики навчання фізики; фото з захисту дипломних, курсових робіт, конференцій; посилання на відео-лекції в мережі; оперативні відповіді на поточні питання з практичних занять.

Наш досвід застосування мережі Інтернет для формування інформаційної культури майбутніх учителів фізики засвідчив, що ефективним засобом такого формування є розміщення на професійній сторінці викладача інтерактивного курсу, до якого входять такі складові частини: а) презентація для сайту; б) презентація для лекції; в) тексти навчальних матеріалів; г) набір тестових завдань; д) відеолекції викладача.

Для полегшення створення презентацій студентами у НМКД наводиться відповідна інструкція. Наведемо фрагменти цієї інструкції.

Підготовка презентації. Перед початком роботи необхідно створити «базу даних», яка б містила всі необхідні матеріали для створення презентації. Це не тільки основний матеріал підручника, а й добірка рисунків, анімацій або фізичних моделей необхідних для проведення лекції або вивчення фрагменту навчального матеріалу. Все це можна без труднощів знайти в мережі Internet, для цього треба на будь-якому пошуковому сайті (наприклад <http://ya.ru>), у графі «Пошук» написати запит у вигляді: *назва лекції картинка*. Також необхідно опрацювати джерела, з яких буде складатися представлений у презентації матеріал. Матеріал повинен мати вигляд тезів, окремо потрібно виписати основні поняття, завдання на повторення, у вигляді переліку питань на повторення, завдання на закріплення – у тому ж вигляді. Тільки тепер можна приступати до створення презентації.

Першим слайдом презентації може бути або назва теми, що вивчається, або, за необхідності, дані про автора презентації. У другому слайді може міститися мета, розроблена також у вигляді тез та план подання матеріалу. До складу третього слайду може входити зміст повторення у вигляді системи запитань. Потім йдуть слайди, що супроводжують основний матеріал презентації, висновки, завдання.

Інструкція супроводжується скрін-шотами створення слайдів конкретної презентації.

Завдання для самостійної роботи студентів, спрямовані на формування інформаційної культури майбутніх учителів фізики.

Прикладом такого завдання є створення студентами персонального сайту вчителя фізики. Виконання завдання ґрунтується на використанні інструкцій та модулів для створення безкоштовних сайтів, які набули широкого поширення в мережі Інтернет (наприклад, в пошукових системах «Яндекс» та «Google»). Наш досвід застосування таких завдань показує, що більшість студентів досить легко їх виконують, наповнюючи сайт необхідними матеріалами, які вони шукають в мережі. На *рис. 2* показано фрагмент сайту вчителя фізики, розроблений студенткою 3 курсу фізичного факультету ЗНУ.

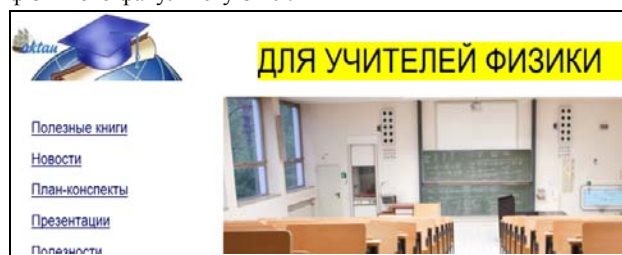

Рис. 2. Фрагмент сайту вчителя фізики, створеного студентом

Такі завдання готують майбутніх учителів фізики до реальної практичної діяльності в умовах інформаційно-

комунікаційного середовища та сприяють формуванню їхньої інформаційної культури.

3. Розробка і використання Інтернет-платформи, що містить онлайн-контент, інструктивний посібник, навчальний посібник, тестову оболонку, дидактичні матеріали, презентаційні матеріали, додаткові ресурси.

Аналіз наявних програмних комплексів показав, що для створення інформаційного середовища вищого навчального закладу найбільш доцільною постає його організація на основі Інтернет-платформ типу Cisco.

Останнім часом все більшого поширення набуває Інтернет-платформа системи управління навчанням (система управління курсами, віртуальне навчальне середовище) Moodle [5]. Приклади застосування цієї інтернет-платформи ми знаходимо, насамперед, у Національному технічному університеті «Київський політехнічний інститут» та Класичному приватному університеті (м. Запоріжжя).

Застосування цієї системи створює можливості для організації методичного супроводу процесу професійної підготовки майбутніх учителів фізики. Окрім того, чати в Moodle дозволяють проводити спільне обговорення задач, графіків і відеосюжетів, пов'язаних з фізичними дослідженнями, фрагментами уроків з фізики, різноманітними педагогічними ситуаціями, що, безумовно, можна розглядати як педагогічну підтримку навчальної діяльності майбутніх вчителів фізики. Використання цієї програми може збільшити час і забезпечити оперативність спілкування викладача з майбутніми вчителями фізики, зокрема, для консультацій та контролю якості й результатів їхньої самостійної роботи. Разом з тим використання цієї програми забезпечує досвід роботи студента у інформаційно-комунікаційному середовищі та формує його інформаційну культуру.

Висновки. Інформаційно-комунікаційне середовище професійної підготовки майбутнього вчителя фізики – це інформаційно-педагогічна система, що об'єднує в собі інформаційні освітні ресурси, комп'ютерні засоби навчання, засоби управління освітнім процесом, педагогічні прийоми, методи і технології, спрямовані на професійну підготовку вчителя фізики, який має необхідний рівень професійних знань і компетенцій. Створення інформаційно-комунікаційного середовища ґрунтується на розробці трьохкомпонентної системи мережевих інформаційно-комунікаційних комплексів, які забезпечують та взаємно доповнюють один одного: а) електронного банку навчально-методичних комплексів дисциплін; б) використання сторінки викладача в соціальних мережах; в) інтернет-платформи на сайті фізичного факультету. Створення та застосування цих комплексів і становить собою найбільш оптимальні напрямки формування інформаційної культури майбутніх учителів фізики.

Перспективи подальших досліджень у царині окресленої проблеми вбачаємо у створенні інтерактивних курсів з теорії та методики навчання фізики для напрямків підготовки «Фізика» та «Прикладна фізика».

Список використаних джерел:

1. Биков В.Ю. Теоретико-методологічні засади моделювання навчального середовища сучасних педагогічних систем / Валерій Юхимович Биков // Інформаційні технології і засоби навчання. Електронне наукове фахове видання, 2006. – Вип. 1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/ITZN/em1/emg.html>. – Заголовок з екрану.
2. Іваницький О.І. Технології навчання фізики : [навчальний посібник] / О.І. Іваницький, С.П. Ткаченко. – Запоріжжя : ЗНУ, 2010. – 256 с.
3. Інформаційне середовище : матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/>.
4. Назаров С.А. Педагогические условия проектирования личностно-развивающей информационно-образовательной среды технического вуза : автореф. дис. ... канд. пед. наук. 13.00.08 – теория и методика профессионального образования / С.А. Назаров. – Ростов-н/Д, 2006. – 17 с.
5. Сторінка проекту Moodle [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://moodle.org/>.

Considered in the article ways of creating informational culture of the future teachers of physics by means of information and communication environment based on a ternary system of networked information and communication systems.

Key words: a teacher of physics, information culture, information and educational environment.

Отримано: 19.07.2012

УДК 373.6 (043.3)

О. П. Панчук

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

У статті аналізується стан впровадження компетентнісного підходу до фахової підготовки студентів у сучасному педагогічному навчальному закладі. Обґрунтована необхідність вдосконалення системи професійної підготовки майбутніх учителів на основі раціонального поєднання традиційних та інноваційних форм організації навчального процесу, методів і засобів навчання.

Ключові слова: педагогічна компетентність, компетенції, компетентність, освітній стандарт, освітнє середовище, світогляд.

Постановка проблеми у загальному вигляді, зв'язок із науковими і практичними завданнями. Спрямованість системи освіти на пріоритети засвоєння лише системи знань, яка була традиційною й виправданою ще кілька десятиліть тому, вже не відповідає сучасному соціальному замовленню, яке вимагає виховання самостійних, ініціативних і відповідальних членів суспільства, здатних ефективно взаємодіяти у розв'язанні соціальних, виробничих та економічних завдань. Розв'язання цих завдань потребує істотного посилення самостійної та продуктивної діяльності майбутніх спеціалістів, розвитку їхніх особистісних якостей і творчих здібностей, умінь самостійно здобувати нові знання і розв'язувати проблеми, орієнтуватись у суспільному житті [1].

Наприкінці минулого століття розвинуті країни Європи, США, Канада, Нова Зеландія розпочали ґрунтовну дискусію навколо того, як озброїти людину необхідними знаннями та вміннями для забезпечення її гармонійної взаємодії з технологічним суспільством, що швидко розвивається. Як показує аналіз досвіду цих та інших країн, одним із шляхів оновлення змісту освіти і технологій навчання, узгодження їх із сучасними потребами, інтеграції до світового освітнього простору є орієнтація навчально-пізнавальної діяльності на компетентнісний підхід та створення ефективних механізмів його запровадження.

У зв'язку зі вступом України до співдружності європейських країн, які підписали Болонську угоду, актуальною стала проблема переходу на інші показники якості підготовки випускників навчальних закладів, серед яких провідне місце посідає компетентність [6]. Реформування освіти в Україні є складовою процесів оновлення освітніх систем, що відбуваються протягом останніх двадцяти років у європейських країнах і пов'язані з визнанням значущості знань як рушія суспільного добробуту та прогресу. Ці зміни стосуються створення нових освітніх стандартів, оновлення та перегляду навчальних програм, змісту навчально-дидактичних матеріалів, форм і методів навчання.

Наразі серед української педагогічної громадськості, на сторінках педагогічної преси, у нормативних документах, що регламентують розвиток освітніх процесів, все частіше ставиться питання про необхідність запровадження компетентнісного підходу до навчально-пізнавальної діяльності. Він породжує безліч дискусій як на міжнародному, так і на національному рівнях різних країн. Учені європейських країн вважають, що набуття молоддю знань, умінь і навичок, спрямоване на їх трансформацію в компетентності, сприяє інтелектуальному і культурному розвитку особистості, формуванню в неї здібності швидко реагувати на запити часу. Новий компетентнісний підхід до змісту освіти, на думку вчених, полягає в уникненні «знань як соціокультурної форми» та заміні їх іншими культурними формами. Вони вважають, що необхідно відмовитись не від знань взагалі, а від знань «про всяк випадок», тобто перейти до розуміння того, що є «знання як такі» [5, с. 34].

Аналіз основних досліджень. Українські словники відносять термін «компетентний» до тієї особи, яка має достатні знання в якій-небудь галузі, з чим-небудь добре

обізнана, кваліфікована [9]. О.В.Овчарук компетентність визначає як здатність до виконання діяльності, що включає змістовний компонент (знання) і процесуальний (уміння та навички). На думку вченого, «...компетентна людина повинна не тільки розуміти сутність проблеми, але й уміти розв'язувати її практично, тобто володіти методом (знання + уміння) її розв'язання». Формулу компетентності можна виразити сумою мобільності знання, гнучкості методу і критичності мислення. Компетентність – це здатність (уміння) діяти на основі отриманих знань. Компетентність передбачає накопичення досвіду самостійної діяльності на основі універсальних знань [5, с. 34].

А дослідник І.Г.Єрмаков під компетентністю розглядає знання, вміння, життєвий досвід особистості, необхідні для розв'язання життєвих завдань і продуктивного життя як індивідуального проекту [2]. Соціально компетентна людина здатна: приймати свої рішення і прагнути до розуміння власних почуттів та вимог; блокувати особисту невпевненість; знати, як досягти мети найефективнішим способом; правильно розуміти бажання, очікування й вимоги інших людей; розуміти, як з урахуванням окремих обставин і часу поводитися, беручи до уваги інтереси інших людей; усвідомлювати, що соціальна компетентність не має нічого спільного з агресивністю і передбачає повагу до прав та обов'язків інших.

Педагогічна компетентність – це інтегрований результат діяльності педагогів, який ґрунтується на сумі отриманих у процесі освітньої діяльності знань, і виявляється у вміннях, що необхідні для сучасної педагогічної діяльності. Компетентності є тими індикаторами, які дають змогу визначити готовність випускника до життя, його подальший особистісний розвиток й активну участь в житті суспільства. Саме розвиток в особистості життєво важливих компетентностей може дати людині можливість орієнтуватись у сучасному суспільстві, інформаційному просторі, швидкозмінному ринку праці, подальшому здобутті освіти. В «Стратегії реформування освіти в Україні», розвиваючи поняття життєвої компетентності, наголошується, що її зміст визначає осмислення свого призначення, своєї долі, життєвих цілей, сенсу життя [10].

Мета статті – проаналізувати стан впровадження компетентнісного підходу до фахової підготовки студентів у сучасному педагогічному навчальному закладі.

Рішення проблеми. Як інтегральний соціально-особистісно-поведінковий феномен, компетентність поєднує в собі мотиваційно-ціннісний, когнітивний і діяльнісний компоненти. На сучасному етапі компетентності пояснюють як інтелектуально і особистісно обумовлений життєвий досвід соціально-професійної життєдіяльності людини, який ґрунтується на знаннях, уміннях, цінностях і навичках, набутих в процесі навчання. Тому основним завданням вищих навчальних закладів сьогодні виступає формування і збагачення професійного досвіду фахівця. У педагогічних освітніх закладах – це досвід організації та управління пізнавальною діяльністю учнів.

Диференціація понять «компетенція» та «компетентність», на думку російських учених В.В.Краєвського та